

Церемония в памет на подвига на Христо Ботев и всички герои, дали живота си за свободата на България

Петък, 2 Юни 2023

Както в цяла България, така и в Свиленград с вой на сирени и едноминутно мълчание в 12.00 часа започна тържествената церемония по случай 2 юни. Това е денят, в който се прекланяме пред подвига на Христо Ботев и неговите храбри четници, пред всички знайни и незнайни герои, дали живота си за освобождението и независимостта на България. Свиленградчани се събраха на площад „5 октомври“, където с поднасяне на венци и цветя на паметника на загиналите във войните изразиха своята признателност пред саможертвата на героите. В ритуала се включиха кметът на общината арх. Анастас Карчев, заместник-кметът Мария Костадинова, представители на Общински съвет и Общинска администрация, ПП ГЕРБ, БСП, Исторически музей, НЧ „Просвета 1870“, СУ „Д-р Петър Берон“, ПГССИ „Христо Ботев“, Първо ОУ „Иван Вазов“, ОУ „Христо Ботев“, село Левка, Тракийско дружество Свиленград, Съюза на офицерите и сержантите от запаса, граждани.

Възпоменателно слово произнесе Елена Митева, директор на Историческия музей: „Преди 147 години българският народ губи Христо Ботев - един непокорен дух, който почти век и половина продължава да вълнува сърцата и умовете ни със своята сила и дързост, родолюбие и безрезервна отдаденост на каузата на свободна България. Роден през 1848 г. в бунтовния Калофер, Христо Ботьов Петков е принуден да напусне родния град след изнесена от него реч за славянските просветители Кирил и Методий на 11 май 1867 г. Живее в различни градове на Румъния - Букурещ, Браила, Александрия, Измаил и Галац. Там той е от издателите на вестниците „Дума на българските емигранти“, „Свобода“, „Независимост“, „Будилник“, „Знаме“. Един от лидерите на българското национално-освободително движение. Изповядва бунта и в своята поезия и публицистика. Пътят на безсмъртието на Ботев започва през май 1876 г., когато след неуспеха на Априлското въстание развива

активна революционна дейност по организирането на чета. На 13 май се сбогува със семейството си и три дни по-късно се качва на парахода „Радецки“ от Гюргево, като заставя капитана да акостира при Козлодуй. От там четниците се отправят към Стара планина, водят редица сражения с преследващите ги османски войски. Последният тежък бой е на 2 юни вечер, когато във Врачанския Балкан куршум пронизва Ботев. И още същата 1876 г. Иван Вазов възпява този славен път на неговата чета в стихотворението „Тих бял Дунав“. Героичната смърт на Ботев го дари с безсмъртие за векове, а нас - с велик пример за подражание и преклонение. На този ден мълчаливо свеждаме глава и отдаваме почит под думите на онази съкровена Ботева изповед „Тоз, който падне в бой за свобода, той не умира ...“. На него дължим и блестящото му послание към поколенията: „Ние живеем в свободна земя и никой не може да ни попречи да изпълним дълга си към своето Отечество. Няма власт над оная глава, която е готова да се отдели от плещите си в името на свободата и за благо на цялото човечество.“

Официално Денят на Ботев и на загиналите за свободата на България се отбелязва от 1901 г., когато на тържествата на връх Вола присъстват живи Ботеви четници. На 2 юни 1948 г. точно в 12 часа е даден първият сигнал за едноминутно мълчание в цялата страна.

<https://www.facebook.com/media/set?vanity=100067839305036&set=a.580638204207485>

